Fotoğraf: Belgin Genç

Ergün Penbe
"Kendini, işini seversen başarı gelir!"

Söyleşi: Türker Aslan

Saha içindeki uyumun iyi olması lazım, ben topu kaybettiğim zaman arkadaşım koşuyorsa zaten sorunlar çözülmüş demektir.

Geçen sezonun 2.devresinde, Beşiktaş maçından önce yaptığımız röportajda, yazmamamız koşulu ile- sezon sonunda takımdan ayrılmaya niyetli olduğunu söylemiştin. Kararında kesin gibiydi, daha sonra ne oldu?

NewcastleUnited beni geçen sene devre arası istiyordu ve her konuda anlaşılmıştı, ama o dönemki hocamız Lucescu bırakmadı beni. Bana takımın ihtiyacı olduğunu söyledi. Şampiyonlar Ligi'nde devam ediyorduk, ligdeki konumumuz belliydi bu yüzden hocam kalmamı istedi, normalde Newcastle bonservis bedelimi vermişti.

Fakat en azından sene sonu için kesin kararlı gözüküyordun.

İyi bir teklif gelirse kesin gideceğimi söylüyordum, ama şu anda ekonomiye baktığımız zaman, ülkemizde de yurt dışında da problemler var. Çoğu Avrupa kulübü, maddi açıdan kötü durumda ve kadrolarında eksiltmeye gidiyorlar.

Peki sezon sonunda yabancı kulüplerle görüştün mü?

Transferimle menajerim Ali Güven ilgileniyordu, bana söylemişti birkaç kulübün olduğunu ama onlarda maddi açıdan tatminkar değildi. Zaten beni o dönemde almak isteyen kulüp, 2.5 milyon dolar verirse bonservisimi alabiliyordu, ama bana teklif edilen para beni tatmin etmedi. Zaten burada kurulu olan bir düzenim var, küçük bir miktar fark için bunu bozmaya gerek yoktu. Rakamlar arasında büyük bir uçurum olsaydı, çok iyi, büyük bir kulüpten teklif olsaydı, gitmeyi düşünüyordum, ama olmadı. Zaten bütün alternatifleri düşünüp burada kalmayı zorlayacaktım ve nitekim de öyle oldu.

Galatasaray'da sekiz sezon geçirdin. Taraftar ilk kez "Ergün'ün transfer pazarlığı" haberlerini okudu.

Galatasaray büyük bir camia, o zaman parayı düşünmüyordum, açıkçası o zamanlar Galatasaray'da kalıcı olmayı düşünüyordum, ama yaş ilerledikçe bunun da farkına varıyorsunuz ve bu benim son iyi transferimdi. Bu yüzden bu sene kulüple ufak tefek küçük anlaşmazlıklar çıktı ama bundan önceki sekiz sene hep uyumlu oldum. Hep fedakar oldum ama benim açımdan aldığım para da tatminkar oldu. Maneviyattan, çok maddiyatı düşünseydim bura-

da aldığım paranın çok üstünde paraları veren kulüpler de vardı, onlara da gidebilirdim ama sekiz sene bu camiaya hizmet vermişim buradan kopmak da zor olacaktı benim için; ama dediğim gibi manevi duygular bazen çok önemli.

Bu transfer döneminde Beşiktaş, Fenerbahçe'den teklif geldi mi?
Açık konuşmak gerekirse onlardan da teklif aldım tabi ki, bu da gayet normal. Çünkü Galatasaray futbolcususunuz, gündemdeki bir oyuncusunuz. Diğer kulüplerin de sizi istemesi normal. Ama dediğim gibi Galatasaray'la iplerim kopmuş olsaydı, neticede ben de profesyonel bir futbolcuyum.

Bu kararında Fatih Terim'in yeniden Galatasaray'ın başında olması da etkili oldu galiba?
Fatih Hoca'nın benim için değeri çok tabi, çünkü 1996'da geldiği zaman -ben takımdan ayrılmak üzereydim- o bana güvendi. Takımda görmek istediğini söyledi, ben de onun güvenini boşa çıkarmadım çalışarak, elimden gelenin

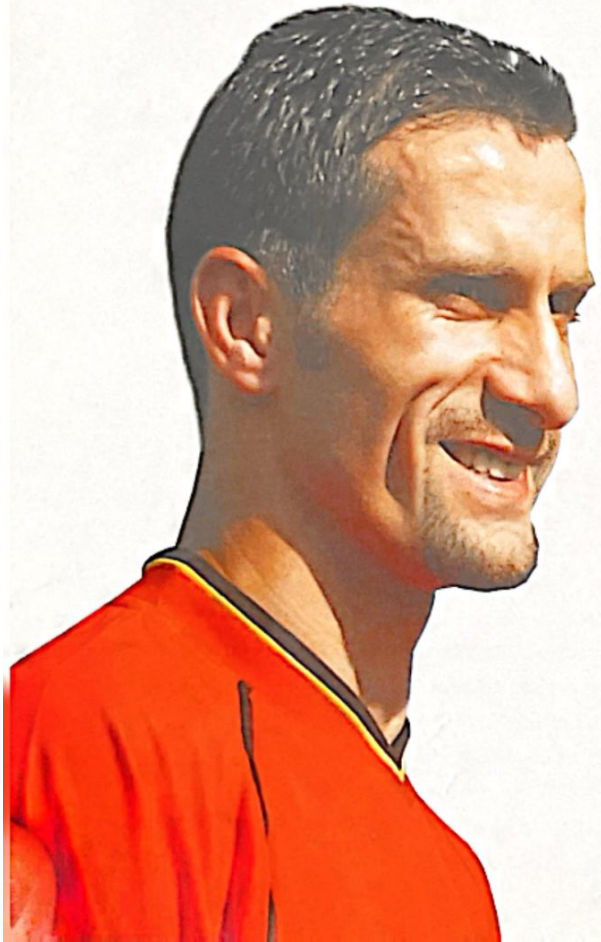

en iyisini yaparak hem bu camiaya hem de Fatih hocaya layık olmaya çalıştım. Başarılı olup olmadığım konusunda da kararı kamuoyu veriyor zaten. Fatih Hoca'nın yeri benim gönlümde büyük, bana her zaman ne görev verirse ne demişse yapmışımdır, yapmaya çalışmışımdır en azından.

3 yıl artı 2 yıl opsiyonlu, attın imzayı. Hala yurt dışında oynama isteği var mı? "Ufak takıma, hedefsiz takıma gitmem" dediğini hatırlıyorum.
Hedefleri olan bir takım olmalı, en az Galatasaray camiası gibi Avrupa'da hedefleri olmalı. Şimdi tabi ki yeni bir sözleşme imzaladım ama sezon içinde performansım iyi olursa, isteyen kulüpler de olursa neden olmasın. İki kulüp de anlaşırsa para konusunda, olabilir yani.

Geçen sezon Galatasaray deplasmanlarda zor günler geçiriyordu ve sen bize "genç arkadaşlarımız, "Galatasaraylılığın" ne olduğunu tam anlamış değiller" demiştin. Sen takım içindeki en eskilerden biri olarak, futbolculardaki "Galatasaraylılığı" taraftara biraz anlatabilir misin?
Galatasaray'da bize öğretilen ilk şeyler birbirini sevmek, saymak, bir aile çerçevesinde olmak. Zaten bunları yapabiliyorsanız başarı gelir. Siz saha içinde tek başınıza oynamıyorsunuz 11 kişi mücadele ediyorsunuz, artı yedekler de var yani herkesin birbirine güvenmesi lazım. Saha içindeki uyumun iyi olması lazım, ben topu kaybettiğim zaman arkadaşım koşuyorsa zaten sorunlar çözülmüş demektir. Bu şekilde başarı gelir. İşte biz bunları anlatıyoruz yeni gelen arkadaşlara. Bizim çok zorlandığı-

Unutulmaz penaltı anı

Tarih: 17 Mayıs 2000
Yer: Parken Stadı
Ben o gün kendimi iyi hissediyordum, hocam bana "ilk sen at" dedi. Ben zaten ümit milli takımdan beri hocamla beraberim, o gün bir de doğum günümdü, bir de oraya kadar gelmişiz kaybedecek bir şey yok. Benim için de böyle güzel bir finalde penaltı atmak iyi olacaktı. Kendi kendime de doğum günü hediyesi vermiş olacaktım. İlk önce atacağıma dair kendimi motive ettim. "Kaleciye mi baksam yoksa direk mi atsam" diye düşündüm - çünkü ilk penaltıyı atmak çok zor, kalecinin hareketini bilmiyorsunuz- daha önce atan olmadığı için, "kaleci toptan önce mi hareket eder yoksa topu mu takip eder" kestiremiyorsunuz. Uzun zamandır penaltı atmamıştım. Ben normalde kaleciye bakarak atarım penaltıyı ama ilk penaltıyı attığım için zor oldu. Köşe seçmeye karar verdim ve topun başına giderken de kaleciyle yüz yüze gelmemeye çalıştım. Kaleciye de hiç bakmadım, fakat atacağımdan da emindim. Topun başına geldim ve attım.

mız dönemler de oldu, hem maddi açıdan olsun hem maçlarda, para almadığımız dönemlerde forma aşkıyla birçok önemli başarıya imza attık. Bu da Galatasaraylılığın yapısından gelen, formanın verdiği özgüvenden kaynaklanıyor. Yeni gelen arkadaşlara bunları aşıladık biz. Onlar da sağolsunlar ellerinden geldiğince bize yardımcı oldular, bize adapte olmaya çalıştılar. Bizim geçen sene deplasmanda yaşadığımız sorunlara gelince, yeni bir ekiptik, birçok arkadaşımız gitmişti, eksiktik, bir de Şampiyonlar Ligi'nde mücadele ediyorsun. Genç arkadaşlar var, gidiyoruz, Barcelona ile oynuyoruz, geliyoruz Diyarbakır ile oynuyoruz. İki maçın konsantrasyonu çok farklı oluyor, biz eskiler bile çok zor konsantre olurken bu genç arkadaşlar için daha zor oluyordu. Ne zaman Şampiyonlar Ligi'nden koptuk, o zaman güzel bir seri yakaladık. Dediğim gibi zor maçların takımıyız, konsantrasyonumuzu verdiğimiz zaman neler yapacağımızı gösterdik

.

Bir istikrar abidesisin, geçen sezon sadece 3 maç kaçırdın, 47 maçta oynadın...

Geçen sene ben 3 Lig maçı, bir de Şampiyonlar Ligi maçı oynamadım. Lig maçının birinde sadece 70. dakikada çıktım, geri kalan tüm maçlarda 90 dakika oynadım.

Bu istikrarı nasıl sağlıyorsun, iyi oyundan öte bir futbolcunun bütün sezon boyunca oynaması için neleri yapması gerekir?

Öncelikle profesyonel hayat çok önemli, bunun yanı sıra arkadaşların çok önemli. Takımdaki kişisel ilişkilerin, arkadaşlıkların, verilen göreve sahip çıkman, o işi sevmen önemli. Moral motivasyonun üst seviyede olması lazım, dışarıdaki problemleri işine yansıtmaman lazım. Kendini, işini seversen başarı zaten gelir.

Dışarıda da böyle misin yani saha içindeki gibi sakin misin?

Ben dışarıda da böyleyim genelde. Soğukkanlı, sakinimdir, çok zor sinirlenirim ama sinirlendiğim zamanda çok farklı oluyormuşum.

Sahada hiç sinirlendin mi Ergün? Sana sert giren bir futbolcuya şöyle ters baktığını bile hatırlamıyoruz

Sinirlendiğim tabi ki oluyor, -neticede ben de insanım- ama tepki vermiyorum, tepkilerimi kendi içimde yok edebiliyorum

Bir kırmızı kartın var, o da çift sarı karttan. Rakip tribünlerden tepki gördüğünü de hatırlamıyorum...

Neticede bizim işimiz sahada futbol oynamak. Maçı kazanırsın veya kaybedersin, sen elinden geleni yaptıktan sonra kaybetmişsin önemli değil -tabi ki kimse kaybetmek istemez- ama bizim amacımız çıkıp sahaya mücadele etmek; ne taraftarla uğraşmak, ne hakemle uğraşmak, sadece işimizi yapmak diye düşünüyorum. Bunun neticesinde de sahadaki davranışlarım herkes tarafından iyi olarak karşılanıyor sanırım

Dünya Kupası hazırlık kampı ve finalleri için 47 gün kampta kaldınız. Nasıl geçti o günler?

Vallahi çok zor geçti ilk defa bu kadar uzun bir kamp süresi geçirdik. Fakat kendinizi şartladığınız zaman bütün zorlukları yeniyorsunuz. Uzun süre aynı arkadaşların birbirini görmesinden dolayı ufak tefek problemler çıkabiliyor ama aile içinde bu problemler savuşturulabiliyor -bunların olması doğal zaten- bugün evinizde eşinizle uzun süre kaldığınız zaman bile problemler çıkabiliyor. Önemli olan, bunları en kısa sürede hasarsız atlatmak. Gerçekten futbolcu için uzun kamp dönemleri kötü bir şey, çünkü konsantrasyon olayını da ister istemez kaybedebiliyorsun, işine tam olarak adapte olamayabiliyorsun.

"Sekiz sene bu camiaya hizmet vermişim, kopmak da zor olacaktı; manevi duygular bazen çok önemli."

Ergün'ün 'ilk'leri ve 'en'leri

İlk takımı : Kilimlispor
İlk hocası : Ahmet Birdal
İlk forma numarası : 6
İlk arabası : Doğan
İlk Avrupa kupası maçı : Barcelona
İlk milli maçı : Rusya
En büyük başarısı : UEFA kupası, Dünya üçüncülüğü
En heyecanlandığı an : "Saha içinde heyecanlanmıyorum."
En sevdiği müzik : Ayrım yapmıyor
Dinlediği yabancı müzisyenler : Jenifer Lopez, Brıtney Spears
Dinlediği yerli müzisyenler : Kenan Doğulu, Mahsun Kırmızıgül
En sevdiği yemek : Bamya, Mantar
Futbol dışında takip ettiği spor: Basketbol
En iyi Türk hakem : Metin Tokat, Orhan Erdemir
En iyi yabancı hakem : Collina

Milli takım Dünya Kupası boyunca form grafiğini hep ileriye taşıdı.

Zaten biz bütün arkadaşlar olarak gruptan çıkacağımızı biliyorduk, gruptan çıktıktan sonra da Japonya maçı. Onu yendikten sonra da motivasyon oluyor futbolcunun üstünde, kendinize olan güveniniz daha çok artıyor, moral motivasyon en üst seviyeye çıkıyor, sonraki maça daha hazır oluyorsunuz ve böyle olunca da daha başarılı oluyorsunuz. Biz bunları yaşadık ve bunun neticesinde de üçüncü olduk. Belki daha da farklı olabilirdi .

Bütün takım ve spor yazarları milli takımın gruptan çıkacağını söylüyordu. Peki sen uçakta Japonya'ya giderken, yarı finale çıkabileceğimizi düşünüyor muydun?

Yani dediğim gibi zaten arkadaş-

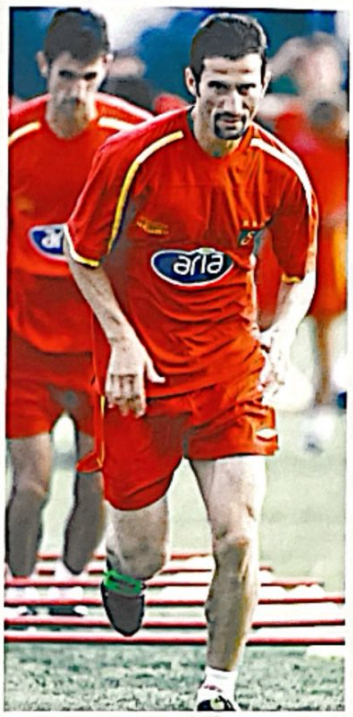

larla gruptan çıkacağımıza inanıyorduk, benim kendi şahsi fikrim, gruptan sonraki ilk maçı da geçeceğimizi inanıyordum. İddiaya da girmiştim bazı arkadaşlarımızın da saçı gitti o yüzden. (Basın danışmanı Ogan Tarhan ve video sorumlusu İbrahim). Senegal maçının zor olmasını bekliyorduk ama beklediğimizden daha kolay geçti, gerçi uzatmalarda gol attık ama oyun bakımından bizim için çok iyiydi o gün. Benim kendi fikrim, Japonya'yı geçtikten sonra Senegal'e penaltılarda eleneceğimiz yönündeydi ve ben bir de bu şekilde penaltılarla eleneceğimiz yönünde rüya görmüştüm. Ümit'e maçtan önce 'beni yanıltın bir gol atın' dedim, uzatmalarda bir gol oldu, o maçı da geçtik moral motivasyonumuz da yükseldi, takım olarak iyice inanmaya başladık.

Bu Dünya Kupasını nasıl değerlendiriyorsun bir futbol adamı olarak?

Diğer Dünya Kupalarına bakıldığı zaman biraz daha kalitesizdi. Ama atmosfer bakımından çok güzeldi. Japonya olsun Güney Kore olsun çok iyi ev sahipliği yaptılar. Tribünlerin coşkusu sevgisi güzeldi, ellerinden gelenin en iyisini yaptılar.

Fatih Terim, "takımda teknik kapasitesi yüksek oyuncular diğerleri kadar koşup mücadele etmeli ve onların fizik kapasitesine erişebilmeli" dediğinde, geçmiş senelere yönelik örnek olarak benim aklıma ilk olarak Ergün geliyor. İlk yıllarda da böyle miydin?

Günümüz futboluna baktığımızda koşmayan, mücadele etmeyen, takımda yer bulamaz, takım da başarı elde edemez. Fatih Hoca'nın ilk geldiği 96 senesinde ben ilk 4 maç kadroda yoktum, fakat kendi kendime düşündüm "bu kadroya nasıl girerim, ne yapmam gerek" diye. Çok çalışmam, çok koşmam gerekiyordu. Ben de öyle yaptım, hocam da bana bir maçta şans verdi bunu da iyi değerlendirdim, sonra banko oynamaya başladım. Formayı aldıktan sonra da belki de istatistiklere bakıldığında orta sahada en çok koşan oyuncu bendim. En çok mücadele eden, en çok asist yapan bendim. Dediğim gibi önemli olan bu, oyun anlayışını beyine yerleştirmek.

Kariyerin başarılarla dolu ve çok mütevazi bir hayat yaşayan Ergün var karşımızda. Bu mütevazilik Zonguldak'da geçirdiğin yıllara dayanıyor sanırım. Ailen hala Zonguldak'da ve evlerinin salonunda senin bir posterin asılı.

Babamın zaten orda kurduğu bir düzen var ve onu bırakmak istemiyor. ben çok çağırıyorum ama gelmiyor. Tabi ben de fırsat buldukça gidebiliyorum bu da senede bir iki kez olabiliyor. Bu da ailemle aramızdaki özlemi büyütüyor. Çünkü ben küçükken aileme çok düşkündüm, annemsiz bir yere gitmezdim annem de bana çok düşkündü. Bunun neticesinde bir takım özlemlerin olması da normal. Çok uzun süre görmedikleri oluyor, televizyonlardan görebiliyorlar.

Çocukluk yılları nasıldı, ekonomik şartlar zor muydu.?

Babam memurdu, sendikada çalışıyordu. -Dört kardeş olmamıza rağmen- çocuklarının boğazından kesmezdi, aldığı parayı çocuklarına harcardı, o bakımdan rahattık, pek öyle zor bir çocukluk döne-

mim geçmedi. Babam -sağolsun- elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı.

Baban maden ocağına iner miydi Ergün.?
Yok inmezdi o sendikada çalışırdı, bizim bir kahvemiz vardı ben orda çalışırdım ama kaçardım futbol oynamaya, babam beni alır getirirdi tekrar yardım etmem için ama ben sonra tekrar kaçardım. Ben kaçardım, babam getirirdi; ne zamanki babamın arkadaşları, ona söylemişler: "Senin oğlanda yetenek var bırak futbol oynasın" diye, o zaman babam benim maçlarımı izlemeye başladı. Kendisi de gördükten sonra zaten hep benim yanımda oldu.

Futboldaki ilk yıllarından bahsedelim biraz Ergün.
Ben on yaşımda başladım futbola. Kilimlispor'a, babamın bir arkadaşı götürmüştü beni. İlk gittiğim günde seçildim ve futbol maceram başladı. İlk mevkim orta saha idi, hücuma dönük orta saha. Kilimspor'da oynarken -1992'de-Gençlerbirliği'nden teklif geldi.

Gençlerbirliği'nde oynarken transfer döneminde diğer kulüpler de sana talip olmuşlar mıydı.?
Gençlerbirliği'nde oynadığım zamanda, kontrat sürem dolarken başkan İlhan Cavcav yeni bir anlaşma yapmak istediğini iletti bana: Ben de kabul ettim. O dönemde düşünmüyordum büyük kulüplere gitmeyi, biraz erken buluyordum. 22 yaşındaydım, birkaç sene daha oynayıp, biraz pişip öyle gitmeyi düşünüyordum. Prensip anlaşmasına varmıştım Gençlerbirliği ile. Sondan bir maç önce de Kocaeli maçıydı ve o maçta sakatlandım -dizimden sakatlanmıştım- ve memlekete döndüm.
Memleketteyken Adnan Polat aradı beni. Beşiktaş, Fenerbahçe, Trabzon bütün büyük takımlar istiyor beni, ama ben kulübümde kalmayı tercih etmiştim, Adnan Polat telefon edince iş değişti. "İlhan Cavcav'la görüştüm seni almak istiyorum" dedi. Ben de ona "başkanımla anlaştıysanız seve seve gelirim ama benim bir problemim var sakatım" dedim. "Tamam, onu gösterelim doktora" dedi. Ankara'da doktor Mehmet Cinnet " bir sakınca olmadığını" söyledi, böylelikle Galatasaray maceram başladı.

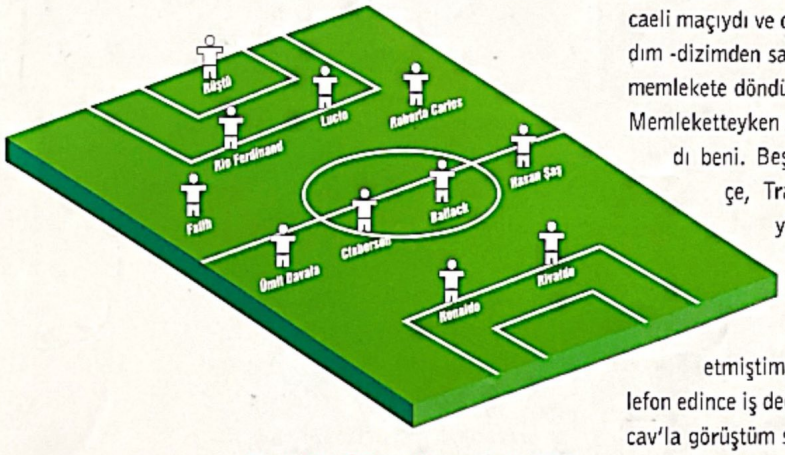

Ergün'ün Dünya Kupası'nda 11'i

Ergün ailenle beraber seni hiç televizyonlarda, magazin programlarında görmüyoruz, sanki bir koza örmüş gibisiniz. Aile yapısı ile mi ilgili?
Hem aile yapısı, hem de zaman bulamıyoruz zaten, fırsat buldukça ailece çıkıyoruz, Suat ağabeylerle beraber çıkıyoruz, bu da en doğrusu zaten. Çıktığımızda da, dikkat ediyoruz gayet seviyeli bir şekilde eğleniyoruz.